

[Holger Larsen.]

Popularitet, som Statsbanerne derigennem vilde opnaa.

Saa omtalte Ministeren, at han selv havde været ude paa saadan en Tur, han havde ikke siddet hjemme. Ja, maa jeg nu blot sige til Ministeren, at saadan en Tur paa 4 Timer, den medfører ikke de frygtelige Virkninger. Jeg udtalte i mit første Foredrag, at selv den 18 Timers Tur med „Jylland“ medførte ikke disse Virkninger paa mig; man kan godt klare sig en Nat igennem og en Formiddag, naar man er om Bord paa et sejlene Skib og har Haab om at komme ind en Gang, det er ikke sjælsslidende for Passagererne. Men at ligge ude paa Bæltet to Døgn igennem paa en Havarist, det er i allerhøjeste Grad sjælsslidende for Passagererne. For øvrigt var der vel tilstrækkelig Plads om Bord paa den Skude, Ministeren var med, Ministeren maatte ikke gaa ude i Snestorm, men sad vel behageligt om Bord.

Ministeren sagde, at „Lillebjørn“ blev afsendt saa hurtigt, som man fandt det fornødent. Heri er jeg ganske uenig med Ministeren. Naar en Skude er Havarist og har 250 Passagerer om Bord og det er Snestorm, saa maa det være fornødent at sende Undsætning straks og ikke 28 Timer efter. Og det bør ikke være et Par Folketingsmænd, der sætter sig i Bevægelse for at faa skaffet Hjælp, det bør være Kaptajnen om Bord, der rekvirerer Hjælpen, og den maa afsendes straks. At den saa ikke kan naa frem omgaaende, det er noget helt andet, men at den maa afsendes straks, det er ganske givet.

Jeg haaber imidlertid, at Ministerens Opfattelse af Forholdene i alt væsentligt falder sammen med, hvad jeg her har gjort gældende, og at de Skavanker, der i Øjeblikket kan afhjælpes, bliver afhjulpet, saaledes at ogsaa fattige Mennesker med nogen Tryghed kan begive sig ud som Statsbanernes Gæster. Det vil sige, at man for det første faar ordentlig Besked her i København om, at i Morgen sendes der Færge eller sendes der ikke Færge; at man fordele Passagererne saadan paa Skibene, at de alle sammen kan faa Siddeplads og alle sammen er i Ly; at man sender Hjælpen, naar Hjælp er nødvendig, og at man i visse Tilfælde giver alle Mad, saaledes at man ikke skal have det Særsyn at se Passagerer

gaa i Land fra et saadant Skib lidende under Sultens Kvaler samtidig med deres andre Lidelser; endelig, at vi faar en Flyverute fra Korsør til Nyborg, og sidst, og det er ikke det mindste, at der sørges for, at der om Bord paa disse Isbrydere er saa meget Vand, at Folk kan blive vasket.

Tange: Den ærede Forespørger udtalte i Begyndelsen af denne Forhandling, at Hensigten med denne Forespørgsel var at give den højtærede Minister Lejlighed til at udtale sig om de Forhold, vi her drøfter. Og for saa vidt har den ærede Forespørger jo naaet sin Hensigt; Ministeren har efter min Mening udtalt sig saa udførligt, at der ikke er Grund til, i alt Fald ikke for mit Vedkommende, at tilføje ret meget. Hvis man kunde bedre Situationen ved at stille en Forespørgsel her i Tinget, ja, saa kunde vi vel alle være enige om, at saa kunde man ikke gøre noget bedre, og hvis man kunde bedre Situationen endnu mere ved at tale derom et Par Dage, vilde det være endnu bedre. Men medens vi taler om dette, siges det — og det er vist rigtigt —, at Temperaturen ustandseligt falder, saa at vi i Dag er nede paa 12 Graders Frost; og skal det blive ved, forekommer det mig ikke, at det kan hjælpe saa forfærdelig meget, hvad vi her staar og taler om.

Naar man rejser en saadan Forespørgsel her i Tinget, kan man efter min Mening lægge Vægten paa forskellige Punkter. Den ærede Forespørger synes i særlig Grad at lægge Vægten paa de Vanskeligheder, som Passagererne over Store Bælt har været ude for om Bord paa de Skibe, der var gaaet fast i Isen. Jeg indrømmer, at Vanskelighederne har været ganske overordentlige; den rystende Skildring af Forholdene om Bord paa „Tyr“, som den ærede Forespørger har givet os, er sikkert ikke overdreven, og den vilde ogsaa have været interessant, hvis ikke man allerede havde læst det meste af det i Bladene, hvad jo de fleste af os har.

Vi er alle ganske klar over, at de Mennesker, der har været ude paa denne Tur, har lidt overordentlig meget; men jeg gad egentlig set, om der er en eneste, der paa det daværende Tidspunkt var i Stand til at sige, hvorledes man skulde have undgaaet det. En Ting forekommer